

‘Ik geef ruimte, maar wil waar voor mijn geld’

Minister Marja van Bijsterveldt is opgetogen over haar akkoord met de basisscholen. ‘Het is niet vrijblijvend.’

Van onze verslaggever
Robin Gerrits

AMSTERDAM ‘Met deze prestatieafspraken, waarmee alles bij elkaar 600 miljoen gemoeid is, investeren we echt in de basis van het onderwijs’, zegt Marja van Bijsterveldt opgetogen. ‘Als het op de basisschool beter gaat, zie je dat in de rest van iemands schoolcarrière terug.’

De scholen hoeven het bestede geld niet terug te betalen als zij de doelstellingen niet halen. Hoe hard zijn de

Marja van Bijsterveldt

35, veel meer scholen zullen opbrengstgericht gaan werken, er gaat geld naar professionalisering van de leerkrachten, ouders moeten meer bij het onderwijs worden betrokken en de Cito-score moet verder omhoog. Het is allemaal niet vrijblijvend. Halverwege 2013 gaan we kijken wat in gang is gezet. Als dat tegenvalt, gaan we het misschien anders regelen. Maar het liefst doe ik het zo.’

Het Sociaal en Cultureel Planbureau meldde vorige week dat het extra

afspraken eigenlijk?

‘Ik ga uit van ruimte en vertrouwen. Maar ik wil wel waar voor mijn geld. Het aantal zeer zwakke scholen gaat terug van 57 naar maximaal

geld dat sinds 1995 aan onderwijs is besteed, niet heeft geleid tot een evenredige stijging van de kwaliteit. U las dat en dacht: dat komt goed met extra investeringen in het basisonderwijs?’

‘Mij viel op dat er heel veel kritiek was op dat rapport, en volgens mij niet ten onrechte. Veel van het extra geld in het basisonderwijs was een noodzakelijke inhaalslag voor de lerarsalarissen. Omdat tegelijkertijd de klassen iets zijn verkleind, werd dat effect nog versterkt. Dat heeft het SCP in zijn conclusies te weinig laten meetellen.

‘Je kunt onderwijs niet vergelijken met het bedrijfsleven, zelfs niet met de zorg, waar je met technische innovaties veel meer mensen kunt bedienen. Als je het internationaal vergelijkt, zie je dat een onderwijsseuro in Nederland zeer goed besteed is.’

Laat dit akkoord zien dat sector en minister elkaar niet vertrouwen? An-

ders is dit toch niet nodig?

‘Nee hoor, vroeger maakten we ook afspraken met individuele scholen, bijvoorbeeld over taal en rekenen, of techniek. Maar dan kregen die scholen stapels formulieren voorgeschoteld. Dat moet je niet willen.

‘We geven nu met de PO Raad een flinke stimulans aan de doelstellingen die de scholen zelf al hadden. Natuurlijk moet je goed de vinger aan de pols houden. Maar je moet scholen ook ruimte geven, want vanuit Den Haag is niet alles maakbaar. Ik kan in mijn eentje niet bepalen hoe die thema’s op al die duizenden scholen worden opgepakt.’

Wat wilt u in elk geval zien?

‘Opbrengstgericht werken is een belangrijk vliegwiel naar succes. Omdat je dan met dezelfde middelen meer uit een school of een leerling kunt halen. Uit alle onderzoeken blijkt dat de resultaten omhoog gaan als een school of leerkracht gericht

en met ambitie naar concrete doelen toewerkt.’

Veel scholen hadden liever gezien dat u iets van de 300 miljoen aan bezuinigingen op passend onderwijs had afgehaald.

‘Ik begrijp hun zorgen. Maar we moeten nu met zijn allen de schouders onder deze veel bredere agenda zetten. Ook passend onderwijs kunnen we niet vanuit Den Haag vormgeven. Als we het samen doen, heb ik er alle vertrouwen in dat het goed komt.’

Bent u niet bang voor het ontstaan van extra bureaucratie, om de naleving van al die doelen te meten? Dat gaat ten koste van de juf in de klas.

‘We hebben afgesproken dat de scholen zich gewoon via hun planning en jaarrekening verantwoorden. Alles per school in detail vastleggen vergt een heel ambtelijk apparaat. Dat wil ik niet. Maar het mag ook niet verdwijnen in de drukte van de dag.’